

Sygn. akt I C 1520/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Juszczyżyn

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Justyna Kochan - Rogoż

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko R. J.

o zapłatę

powództwo oddała.

SSR Paweł Juszczyżyn

Sygn. akt I C 1520/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej – R. J. kwoty 154,20 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód dochodzi od strony pozwanej opłat za usługę przewozu transportem kolejowym bez ważnego biletu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zaprzeczył, by korzystał z usług przewozu oraz podał, że skradziono mu dokumenty tożsamości.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać na to, że pełnomocnik powoda będący radcą prawnym do akt złożył jako dowody mające potwierdzać zasadność żądania pozwu wydruki, które nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem. Wydruki takie nie stanowią ani dokumentu, ani odpisu dokumentu w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego i dlatego dowody te zostały przez Sąd pominięte. Należy przy tym zauważyć, że z praktyki tutejszego Sądu wynika, że tego wezwania wystawiane przez przewoźników częstokroć wskazują personalia nieistniejących osób, zawierają błędne dane, podpisy pod nimi składane budzą wątpliwości co do ich autentyczności, są nieczytelne lub zawierają inne wady, przez co ich wiarygodność należy oceniać ostrożnie. Wobec tego nie złożenie oryginału takiego wezwania, a przynajmniej poświadczonej za zgodność z oryginałem jego kopii – w ocenie Sądu – dyskwalifikuje przedłożony wydruk jako dowód, na podstawie którego można by poczynić ustalenia istotne w sprawie.

W konsekwencji powód nie wykazał tego, aby dochodzone roszczenie rzeczywiście mu przysługiwało. Powód nie przedstawił wystarczających dowodów wskazujących na istnienie dochodzonej pozwem wierzytelności wobec strony pozwanej.

Zgodnie zaś z generalną dyrektywą wyrażoną w przepisie art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem przepisu art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Skoro zaś nie wykazano istnienia i wysokości wierzytelności wobec strony pozwanej, powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

W tym miejscu wskazać należy również na to, że w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431).

Z tych wszystkich powodów powództwo podlegało oddaleniu.

SSR Paweł Juszczyżyn